

РЕШЕНИЕ

№ 2971

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенова и при участието на прокурора, като разгледа дело номер **1555** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществената информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Л. Ц. Т. от Г. С., против Решение № РД-04-13/04.02.2011г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с което е постановен отказ по смисъла на чл.38 от ЗДОИ достъпа до информация чрез предоставяне на копие от исканите документи от досието на сина му К, намиращо се в Дирекция „Социално подпомагане” (ДСП) – Красно село към Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С..

Становища на страните:

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. В жалбата излага доводи, че отказът е постановен без правно и фактическо основание по чл. 38 ЗДОИ, необосновано са приети в мотивите отношенията като гражданско-правни и с частен характер, като отказът на майката да бъде предоставена исканата информация, не бил пречка да се спази ЗДОИ, предвиждащ предоставяне на информация със заличени лични данни при несъгласие на трети лица. Изтъква и довод, че незаконно на бащата на едно дете се отказва правото да си състави мнение за работата на институциите.

Иска се от съда да се отмени отказа по обжалваното решение и се върне преписката на

ДСП Красно село, с указание за предоставяне на исканата информация.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата, като поддържа, че информацията, която иска жалбоподателя не представлява обществена информация, като заявява водени около 20 дела по повод съдебни процеси между съпрузите, в които Агенцията участва със социален доклад, а информацията, предмет на искането е във връзка с лицата, които са представлявали агенцията по съответните дела, в качеството им на социални работници. Поради наличие на категорично несъгласие на майката по чл. 12а от закона за закрила на детето, на майката, с което обстоятелство органът се е съобразил. Иска се да бъде съобразена съдебната практика на Върховен административен съд по идентични казуси.

По делото са приети като доказателства административната преписка, представена с писмо от 21.03.2011г. на л. 11 от делото, като не са направени искания за събиране на доказателства в хода на съдебното производство.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

Със заявление № 041-131 / 21.01.2011г. жалбоподателят е отправил искане до министъра на труда и социалната политика да му предоставено по ЗДОИ заверено копие на хартиен носител на досието на сина му Кристиан Любомиров Т., намиращо се в ДСП Красно село.

Искането е изпратено по компетентност на Агенцията за социално подпомагане (А.), по което е постановено и обжалваното по делото решение.

С Решение № РД-04-13/04.02.2011г., изпълнителният директор на А., на основание чл. 28, ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, е отказан достъпа до информация чрез предоставяне исканите документи от досието на детето на жалбоподателя, като в същото са изложени съображения, за компетентност на агенцията по чл. 2 ЗДОИ да разгледа искането, тъй като исканите документи се намират в териториално поделение на същата. Пзовава се на решения №№ 7761/2008 и 13874/2009г. на Върховен административен съд по идентични казуси, в които е направен извод, че тази информация не представлява такава по смисъла на ЗДОИ а се касае до гражданско-правни отношения на конкретни правни субекти, има частен характер и достъп до нея не се дължи, които изводи се отнасяли до досието на сина на жалбоподателя. Пзовава се и на възражението да бъде предоставен достъпа на жалбоподателя по декларация от 25.01.2011г. от Майа Т – майка на детето, за която се приема, че е трето заинтересовано лице. Приема се че е налице основание по чл. 11а от Закона за закрила на детето исканото копие на досието на детето не следва да се предоставя.

Относно компетентността на издателя на решението е представена Заповед № РД01-90/17.01.2011г. за заместване на титуляра на длъжността от заместник изпълнителен директор К за периода 18.01.2011г. до 30.01.2011г., в който период е издадено и обжалваното решение.

В решението изрично е указан срока за оспорването му, но относно реда е посочено, че е този по АПК.

В препращащото писмо до съда органът твърди, че жалбата до съда е просрочена и следва да бъде оставена без разглеждане. Решението е връчено на 05.02.2011г., а жалбата до съда е с дата 24.02.2011г.

Правни изводи на съда:

Съдът намира, че не е спазено изискването по чл. 59,ал.2,т.7 АПК в обжалваното решение за посочване пред кой орган подлежи на оспорване, тъй като общо е посочен реда на АПК, без да се укаже конкретно. С оглед на това намира приложение чл.140,ал.1 АПК за удължаване на срока по чл.149,ал.1 АПК на два месеца, като жалбата до съда е в рамките на този срок.

Жалбата по делото е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес от оспорването, както и като подадена срещу акт, постановен от орган по чл.3,ал.1 от ЗДОИ, който подлежи на съдебен контрол на основание чл.40,ал.1 от същия закон по реда на АПК, с оглед на което и съдът следва да се произнесе с решение по същата.

Разгледана по същество, ЖАЛБАТА е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следното:

С така подаденото заявление на жалбоподателя от 21.01.2011г.е образувано производство по глава Трета от ЗДОИ/ чл.24 и сл./, за предоставяне на достъп до обществена информация въз основа на писмено заявление и същото е следвало да бъде разгледано по същество.

Заявлението е разгледано от задължен субект по чл. 3,ал.1 ЗДОИ да предоставя обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, като е издадено и от компетентен орган при условията на заместване, предвид представената заповед за това.

Обжалваното решение отговаря на изискванията за писмена форма и съдържание по чл. 38 ЗДОИ, тъй като се съдържа посочване на правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване,съдържа конкретно формирана от оправомощен административен орган воля, постановено под формата на решение по посочения текст от закона.

Правилно е постановен отказ да се предостави исканата информация, като са налице и двете посочени в решението основания:

-Исканата информация е от частно-правен характер и не представлява обществена информация. Този извод в мотивите на обжалваното определение е правилен,предвид легалното определение на това понятие по чл.2, ал.1 ЗДОИ, което определя тази информация като относима до обществения живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Информацията, свързана с конкретно административно производство по повод взаимоотношенията между родители и свързаните с това правомощия на административните органи за закрила правата на роденото от брака дете по Закона за закрила на детето чрез участие в съдебни производства, не е информация от такъв характер, тъй като касае конкретни частни правни субекти, като съдът изцяло споделя цитираната съдебна практика на върховен административен съд в този смисъл.

- налице е и второто посочено основание в мотивите на решението – по чл.11а от Закона за закрила на детето, предвид представената декларация на майката на детето. Съгласно ал.1 от посочената разпоредба се изисква изричното съгласие и на двамата родители за разгласяване на данни за детето, а в случая единният не е съгласен.

Забраната не конкретизира вида на разгласяването, с оглед на което обхваща всеки вид разгласяване, в това число и чрез предоставяне на другия родител при конфликтни отношения между същите. Тази разпоредба е специална по отношение на разпоредбите на ЗДОИ по отношение на третите лица, като в случая забраната не дава възможност за частично предоставяне на каквато и да е информация. В тази връзка неоснователен е доводът в жалбата, че жалбоподателят имал право на достъп до исканата информация като родител на детето, за което се отнася. Качеството на страна в административно производство и нарушаването на права във връзка с това в хода на самото производство, каквото е правото по чл. 34, ал. 1 АПК на страните – да се запознаят с доказателствата по административната преписка, може да се предяви чрез жалба срещу административния акт, постановен в същото производство. Също така по арг. чл. 21, ал. 5 и чл. 64 от АПК не подлежат на отделно оспорване отделните административно-производствени действия, които и не представляват индивидуален административен акт.

По тези съображения, тъй като с процесното заявление действително не се отправя искане на допустимо правно основание - чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, обжалваното решение е правилно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Не е направено искане за разноси от ответника и съдът не е произнася.

Водим от изложеното, Административен съд С.-град, първо отделение, 12 състав

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на Л. Ц. Т. от Г. С., против Решение № РД-04-13/04.02.2011г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му, преписи от същото да се изпратят на страните.

Административен съдия: